

DRAAK DRIES

Julia Donaldson
met illustraties van Axel Scheffler

vertaald door Bette Westera

GOTTMER
Haarlem

Elke dag gaf juffrouw Draak haar drakenklasje les.
Ook Dries ging graag naar school. Hij was de grootste van de zes.

Juf Draak gaf gouden sterren aan de beste van de klas
en elke keer opnieuw dacht Dries: Als ik dat toch eens was. . .

Groep een was: LEREN VLIEGEN. Toe maar, draakjes, vleugels wijd.
Niet bang zijn om te vallen. Rustig, Roenja, neem de tijd.

Vooruit maar, Vlerk, je kunt het! Goed zo, Grimzel, ga zo door.
Nee Dries, let even op, dan doe ik het nog één keer voor.

Dries fladderde,
Dries duikelde.

Toen riep hij: 'Juffrouw, kijk,
ik kan het met mijn ogen dicht.'

Maar – boem! –
daar stond een eik.

Juf Draak had niets gezien, maar langs het pad liep Annelies.
Ze deed meteen een pleister op de zere neus van Dries.

'Bedankt,' zei Dries, 'je bent het liefste kind dat er bestaat.
Nu moet ik ervandoor, want anders wordt de juffrouw kwaad!'